

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tilskud til det Kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedkasse.

2) Anden Behandling af:

Finantslovudkastets § 10. Kirke- og Underviisningsministeriet.

Mødet hævet Kl. 4¹/₄.

Otte og Tredivte Møde.

Torsdagen den 18de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er omdeelt: Endringsforslag til 3die Behandling af „Udkast til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 12te December 1863 om Udbredelse fra Kongeriget af Heste til Brug for Hæren“, og Endringsforslag til 2den Behandling af Finantslovforslagets § 13 paa Udgiftssiden, samt til Indtægtsiden. Endvidere er omdeelt: „Udkast til Lov om Estergjørelse af Kunstarbejder“, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget, og endelig en af Landsthingets Udvalg afgiven Betænkning over det fra Folkethinget tilbagefendte „Udkast til Lov om Forsørgelsen af tjenstgjørende Militæres Familier.“

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: 1ste Behandling af „Forslag til Lov om Tilskud til det Kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedkasse.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1131—32.)

S. Sage: Det gjør mig ondt, at jeg et Dieblil skal opholde det ærebe Thing med dette lille Lovforslag. Sagen er den, at der ved Lov af 29de August 1862 blev bevilget et Tillæg til det Kongelige Akademi for de skønne Kunster. Oprindeligt var der aldeles ingen Betingelse stillet med Hensyn til dette Tillæg; men ved et Endringsforslag, som blev indbragt her i Folkethinget, blev der sat en Anmærkning til, hvori det hedder, at „disse 4500 Rd. bevilges for derved at sætte Akademiet istand til at udrede en forhøiet Løn til de Profesorer eller øvrige Bestillingsmænd, som derfra have den største Deel af deres Lønningsindtægt.“ Det var altsaa kun de Profesorer, der havde den største Deel af deres Lønningsindtægt fra Akademiet, der skulde nyde Godt af disse 4500 Rd. Dette har fremkaldt Bansteligheeder for Ministeriet med Hensyn til Ordningen af det hele Forhold ved Kunstakademiet, og Ministeriet har nu søgt i Finantsloven den samme Bemyndigelse, som dette Lovforslag giver. Det er imidlertid en Selvfølge, at om man end paa Finantsloven i dette enkelte Tilfælde kunde give denne Bemyndigelse, saa vilde den kun blive staaende for eet Aar; forsaavidt man vil forandre Loven, er det i sin Orden, at man ved en særlig Lov forandrer den Bestemmelse, der saaledes ved særlig Lov er givet. Jeg skal her aldeles ikke indlade mig paa det almindelige Spørgsmaal, hvorvidt Finantsloven staaer over de øvrige Love; her er kun Spørgsmaal om en Ordning, der skulde udstrækkes for en længere Tid, og, hvor Ministeriet for at kunne gaae sikkert frem, har en Bemyndigelse ikke blot for et Aar, men for Fremtiden. Det er det Hele, Lovforslaget gaaer ud paa, og dets Skæbne skulde altsaa rettest afgjøres, forinden den Paragraf i Finantsloven, der omhandler Kultusministeriet, vedtages. Det Tillæg, der er gjort, at „Bestemmelserne i § 4 i Lov af 19de Februar 1861 om Lønninger for Kongerigets Embedsmænd finder ikke Anvendelse paa det ved nærværende Lov bestemte Tilskud“, er begrundet derved, at denne Paragraf ellers vilde træde hindrende iveien for den foreslaaede Ordning. Jeg anbefaler herved Lovforslaget, som jeg ikke kan see, at noget Medlem vil kunne have Noget at indvende imod.